

Dette betyder, at den almindelige regel i § 81 om gentagelsesvirkning finder anvendelse. Efter denne bestemmelse er gentagelsesvirkning betinget af, at det nye strafbare forhold begås inden for en 5 års periode, der — når § 40 og § 81 ændres i overensstemmelse med det her foreliggende lovforslag — regnes fra løsladelsen, hvad enten denne er endelig eller sker på prøve.

Til nr. 15 (§ 62, nr. 2).

Efter § 62, nr. 2, kan indsættelse i arbejdshus idømmes i stedet for fængselsstraf, „når nogen, der har udstået 3 straffe for betleri eller været indsat i arbejdshus, inden 2 år efter den sidste endelige løsladelse gør sig skyldig i betleri, og de foreliggende oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig forbryder“.

Det foreslås at ophæve denne bestemmelse. Den har gennem en længere årrække været uden nævneværdig praktisk betydning, og ud fra et principielt synspunkt må det forekomme betænkeligt, at en forseelse som betleri — omend kun i gentagelsestilfælde — kan medføre den langvarige og til dels tidsbestemte frihedsberøvelse, som arbejdshus er. Forslaget om ophævelse af § 62, nr. 2, må ses i sammenhæng med det samtidige forslag om ændring af bestemmelsen i § 197 om straf for betleri (forslagets nr. 41) og de synspunkter, der ligger til grund herfor.

Til nr. 17 (§ 63).

Den foreslåede affattelse af § 63 indebærer 2 ændringer:

1) Anbringelse i arbejdshus er efter den gældende regel delvis tidsbestemt. Opholdet varer i mindst 1, højst 5 år. Afgørelse om, hvornår løsladelse skal ske inden for disse grænser, træffes af fængselsnævnet. Løsladelsen kan kun ske ved årsterminerne. Nævnet afgør, om løsladelse skal ske ubetinget eller på prøve. En løsladelse efter 5 års forløb er dog i alle tilfælde ubetinget.

Det foreslås at ændre disse regler, således at løsladelse skal ske senest efter 4 års forløb. Samtidig åbnes der mulighed for, at løsladelse kan ske på prøve også efter denne længstetids udløb, idet der foreslås en bestemmelse om, at fængselsnævnet ved genindsættelse af en prøveløsladt kan ændre længstetiden for hans ophold i arbejdshus fra 4 til 5 år.

Den foreslåede ordning svarer i princippet ganske til den, der siden 1930 har været gældende med hensyn til ungdomsfængselsfanger, hvor den normale længstetid er 3 år, men i forbindelse med genindsættelse kan forlænges til 4 år.

Formålet med ændringen er navnlig at åbne mulighed for, at enhver løsladelse *kan* ske på prøve. Dette må tillægges væsentlig betydning, fordi der med hensyn til praktisk taget alle arbejdshusfanger er behov for den kontrol og støtte, som tilsyn og anden efterforsorg i forbindelse med en prøveløsladelse betyder.

2) Efter den gældende regel kan løsladelse fra arbejdshus som nævnt kun ske ved årsterminerne.

Denne ordning, der er forskellig fra løsladelsesordningerne vedrørende ungdomsfængselsfanger (§ 42) og forvarede efter § 70, er utilfredsstillende. Den kan være en hindring for, at løsladelse sker på det tidspunkt, da det er mest hensigtsmæssigt, f. eks. under hensyn til mulighederne for at skaffe den pågældende hensigtsmæssig beskæftigelse. Også principielle synspunkter taler imod, at enhver afgørelse fra fængselsnævnet om, at løsladelse ikke kan finde sted på et givet tidspunkt, skal have den virkning, at frihedsberøvelsen forlænges med et år.

På den anden side knytter der sig visse betænkeligheder til en ordning, hvorefter spørgsmålet om løsladelse kan rejses på ethvert tidspunkt under opholdet. En sådan ordning indebærer en fare for, at der til skade for behandlingsarbejdet opstår uro hos den indsatte med pres på anstaltens ledelse for at få løsladesspørgsmålet genoptaget.

På denne baggrund foreslås i stk. 1, sidste pkt., en regel om en vis begrænset adgang til løsladelse uden for årsterminer.

Til nr. 18 (§ 64).

Ændringen er alene af redaktionel karakter og til dels en følge af de foreslåede ændringer af reglerne om fuldbyrdelse af fængselsstraf.

Til nr. 19 (§ 66).

Den foreslåede nye affattelse af § 66 betyder navnlig, at der åbnes en begrænset mulighed for, at prøveløsladelse fra sikkerhedsforvaring *kan* ske uden for de faste 2 års-terminer, hvor løsladesspørgsmålet efter de gældende regler *skal* tages op; der henvises herom til bemærkningerne vedrørende nr. 17 (§ 63). I øvrigt er de foreslåede ændringer af redaktionel karakter.

Til nr. 20 (§ 67).

Det foreslås at ophæve det fuldstændige forbud i § 67, sidste pkt., mod meddelelse af udgangstilladelse til sikkerhedsforvarede. Denne ændring er konsekvent i forhold til, hvad der gælder med hensyn til forvarede efter § 70 og — efter forslaget — med hensyn til fængselsfanger. En tilstrækkelig begrænsning i adgangen til at meddele udgangstilladelse følger af